



**ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ**  
**Προς τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας**  
**κ. Τάσσο Παπαδόπουλο**  
**Με την ευκαιρία της ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ 2004**

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε,

Έχουν περάσει 15 χρόνια από την υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού και νιώθουμε την ανάγκη να επαναλάβουμε τις ευχαριστίες μας προς την Κυπριακή Δημοκρατία γιατί, επικυρώνοντας την Σύμβαση το 1990, διαβεβαίωσε τη θετική στάση της απέναντι στα παιδιά και τα Δικαιώματά τους.

Όμως, πρέπει να σας πούμε πως, ενώ πολλά από τα Δικαιώματά μας αναγνωρίζονται και εφαρμόζονται, τα Δικαιώματά μας της Συμμετοχής είναι αρκετά υποβαθμισμένα και δεν νομίζουμε πως οι ενήλικες μας αντιμετωπίζουν ως ίσους πολίτες στον τόπο μας.

Ακόμα, συχνά ακούμε - από τους γονείς, από τους δασκάλους και τους καθηγητές μας, από τα ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις - πως εμείς οι έφηβοι έχουμε «αλλάξει», δεν είμαστε πειθαρχημένοι, δεν είμαστε «καλοί», δεν έχουμε ενδιαφέρον για τα μαθήματά μας ή για τα κοινά, κάνουμε χρήση ουσιών που μας βλάπτουν, καπνίζουμε και χρησιμοποιούμε βία για την επίλυση των διαφορών μας. Γενικά, υπάρχει η εντύπωση πως «η νεολαία δεν πάει καλά».

Θέλουμε, με την ευκαιρία της σημερινής μας επίσκεψης, να σας υποβάλουμε μερικά σχετικά ερωτήματα, ελπίζοντας πως θα δώσετε σε αυτά σημασία και πως θα ενεργήσετε ανάλογα με την απάντηση που θα πάρετε από τους αρμόδιους φορείς:

- Πόσα προγράμματα πρόληψης έχουμε που να μας βοηθούν πριν κάνουμε χρήση ουσιών ή πριν αρχίσουμε το κάπνισμα;
- Πόσος έλεγχος γίνεται στις δισκοθήκες και τα νυχτερινά κέντρα ώστε να μην μπορούμε να μπούμε, όσοι από μας είναι ανήλικοι, και να κάνουμε χρήση αλκοόλ, ξενυχτώντας άσκοπα και βλάπτοντας την υγεία μας;
- Πόσοι χώροι άθλησης έχουν δημιουργηθεί στις γειτονιές μας έτσι ώστε να ασκούμαστε αλλά και να περνάμε δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο μας;
- Κι αλήθεια – πόσο ελεύθερο χρόνο έχουμε όταν είμαστε υποχρεωμένοι να τρέχουμε από φροντιστήριο σε φροντιστήριο για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε μια θέση στο Πανεπιστήμιο;
- Πόσα προγράμματα και υπηρεσίες υπάρχουν που να βοηθούν τους γονείς να μας καταλάβουν και να μας στηρίζουν στα δύσκολα χρόνια της εφηβικής μας ηλικίας;
- Πόσο μας προστατεύετε από τις κακές επιδράσεις μιας κοινωνίας που η ίδια χρησιμοποιεί βία για να επιλύσει τις διαφορές της;
- Πόσο μας μαθαίνετε τις δεξιότητες της διαπραγμάτευσης, της συναίνεσης και της συνεννόησης μέσα από τον τρόπο που μας αντιμετωπίζουν στο σχολείο, στην κοινωνία και ακόμα και στην οικογένειά μας;

Κύριε Πρόεδρε,

Όλοι λένε πως τα παιδιά είναι το μέλλον και πως αξίζουν ό,τι καλύτερο έχετε να τους δώσετε.

Περιμένουμε ακριβώς αυτό, και είμαστε σίγουροι πως το κράτος μας αλλά και εσείς προσωπικά θα φροντίσετε ώστε πράγματι να έχουμε ό,τι καλύτερο.

Σας ευχαριστούμε που μας δεχτήκατε και που μας ακούσατε.